

“Als ik ooit stop, wil ik van toegevoegde waarde zijn geweest voor het Nederlandse waterpolo”

‘EVA’ DOUDESIS IS NOOIT KLAAR MET WATERPOLO

■ DOOR: LISA DEEN ■ BEELD: SPORTFOTOGRAFIE.NL

De Griek Evangelos Doudesis (34) is sinds 2017 de assistent-bondscoach van de Nederlandse waterpolodames en is bondscoach van de selectie onder twintig jaar. Daarmee heeft hij naar eigen zeggen zijn droombaan te pakken. Toch had hij dat, toen hij in 2013 naar Nederland verkaste, nooit durven dromen. Sterker nog: hij had eigenlijk helemaal geen plannen om te gaan coachen.

Doudesis, beter bekend als ‘Eva’, verliet zijn woonplaats Athene in 2013 voor een master in International Sport Management aan het Cruyff Institute en combineerde die opleiding met een actieve waterpolocarrière bij Polar Bears in Ede. “Toen ik in 2014 afstudeerde, moest ik kiezen of ik in Nederland zou blijven of weer terug zou gaan naar Griekenland. Ik heb het risico genomen en ben gebleven. Tijdens mijn tweede seizoen als speler bij Polar Bears merkte ik echter dat ik klaar was met zelf spelen. Ik was toe aan een nieuwe uitdaging”, vertelt Doudesis.

“Ik heb het geluk gehad dat ik daar met goede trainers werkte, **waar ik veel van heb geleerd**”

Interesse

Die uitdaging kwam plotseling op zijn pad, toen Arno Havenga hem in 2015 vroeg om training te komen geven bij Jong Oranje, de selectie onder 17 jaar. “Arno was destijds coach van de heren van GZC Donk en bondscoach van de dames. Na een wedstrijd heeft hij me gevraagd om een paar keer technische trainingen te komen geven bij Jong Oranje. Dat was een verrassing voor me. Ik wilde het wel proberen. Dat pakte goed uit en langzaam is de samenwerking steeds meer gegroeid.”



De dames van Polar Bears winnen de KNZB Beker. Coach Evangelos Doudesis: "Ik heb tegen de meiden gezegd dat we in drie jaar tijd kampioen zouden worden. Niemand geloofde me."

In datzelfde jaar besloot de oud-speler van de Griekse ploeg dan ook om zijn eigen loopbaan als waterpoloër van Polar Bears te stoppen. "Ik had eigenlijk helemaal geen plannen om uiteindelijk te gaan coachen, maar ik merkte langzamerhand wel dat ik het erg leuk vond. Toen ik zelf nog speelde, heb ik ook een paar keer bij de dames van Polar Bears lesgegeven. Ik wist dat ze op zoek waren naar een nieuwe coach en heb toen bij het bestuur aangegeven dat ik interesse had."

Grootse plannen

De Griek kreeg de kans om de functie als hoofdcoach op te pakken en had al gauw grootse plannen met de 'Berinnen'. Binnen drie jaar tijd wilde hij kampioen worden met de ploeg uit Ede. En dat terwijl de ploeg het jaar voor zijn aanstelling nog laatste was geworden in de competitie. "We konden alleen maar beter. Ik heb tegen de meiden gezegd dat we in drie jaar tijd kampioen zouden worden. Niemand geloofde me", lacht hij.

De jonge coach erkent dan ook dat de eerste maanden als hoofdcoach moeizaam verliepen: de speelsters moesten wennen aan de nieuwe coach, er kwam een extra training bij en Doudesis veranderde veel binnen de ploeg. "Ik heb er vooral veel jonge speelsters bijgehaald en hen veel verantwoordelijkheid gegeven. Dat was normaal voor me: zo ging dat in Griekenland ook altijd. Ik heb het gedaan op de manier zoals ik dat zelf heb geleerd als jonge speler bij de Griekse ploeg. Ik heb het

"Ik had eigenlijk helemaal geen plannen om **uiteindelijk te gaan coachen**"

geluk gehad dat ik daar met goede trainers werkte, waar ik veel van heb geleerd.”

Leren om finales te spelen

De nieuwe aanpak wierp al gauw zijn vruchten af: in het eerste seizoen met Doudesis aan het roer behaalde de ploeg de halve finale van de competitie. “Ik wist dat dat het eindstation zou zijn voor het eerste jaar. In het tweede jaar speelden we de finale, maar die verloren we. Ik zag dat als een leerschool: we moesten immers eerst leren om finales te spelen. In het derde jaar werden we kampioen. Precies zoals ik had gehoopt.”

Toch is de Griek ook kritisch. Zijn vierde en laatste seizoen met de Berinnen, het seizoen 2018/2019, verliep immers niet zoals hij voor ogen had. Als titelfavoriet draaide zijn ploeg een stabiel seizoen, maar verloren ze uiteindelijk de finale om de Nederlandse titel. “Dat was ontzettend pijnlijk. We verdienden het om kampioen te worden, maar het seizoen was net een paar minuten te lang. Maar misschien is het wat de ploeg nodig had. Drie jaar op rij hebben we al onze doelstellingen gehaald. Maar de ploeg heeft nooit ervaren hoe het is om de doelen niet te halen.”

Eerste liefde

Voor Doudesis was de verloren finale extra pijnlijk, omdat het zijn laatste wedstrijd bij Polar Bears was. Hij kon zijn functie als hoofdcoach namelijk niet meer combineren met zijn rol als assistent-bondscoach en hoofdcoach van Oranje onder 20. “Het afscheid bij Polar Bears was lastig, maar iedereen wist dat het eraan zat te komen. Polar Bears is mijn eerste liefde geweest in Nederland en dat zal altijd zo blijven. Ooit zal ik terugkomen om revanche te nemen”, vertelt hij.

Inmiddels focust de 34-jarige coach zich volledig op het Nederlandse team, waar

“De ploeg heeft nooit ervaren **hoe het is om de doelen niet te halen**”

hij in 2017 werd aangesteld als assistent-bondscoach en hoofdcoach van de ploeg onder 20. Die baan volgde na een geslaagd WK voor junioren in 2016, waar hij actief was als assistent-coach. “Dat toernooi was voor mij een soort van test. Al snel daarna heeft Arno me gevraagd om assistent-bondscoach te worden. Voor mij is het de beste baan ooit. Elke dag hoop ik me te ontwikkelen en dat wil ik ook bij de ploeg terugzien. Ik ben echt gelukkig hier en ben onderdeel van een mooi proces.”

Proces

Hij noemt ‘het proces’ ook wel een soort magisch woord: een groep begeleiden in verschillende aspecten is volgens de assistent-bondscoach immers het mooiste dat er is. “Natuurlijk dromen we van mooie resultaten, maar voor mij is het proces vooral heel belangrijk. Of dat nou goud oplevert of

niet. Waterpolo is een belangrijk onderdeel in het leven van de sporters, maar het is ook belangrijk om te blijven kijken naar alles daaromheen. Wie ben je, wat doe je, waarom doe je dat en hoe wil je je doelen bereiken? Ik vind het mooi om zo’n proces te doorlopen en vind het geweldig om jonge sporters dingen bij te brengen.”

Het werk is voor Doudesis als coach daarom ook nooit klaar: het liefst is hij 24 uur per dag, zeven dagen per week bezig met zijn favoriete sport. “Ik denk de hele dag aan waterpolo en aan hoe we nóg beter kunnen worden. Eerlijk gezegd heb ik nooit durven dromen dat ik een coach zou worden. Maar ik was op het juiste moment op de juiste plaats en heb mijn kansen gegrepen. Misschien ben ik wel een geboren coach. Maar wel eentje die nog heel veel moet leren. En daar ga ik volledig voor. Als ik ooit stop, wil ik van toegevoegde waarde zijn geweest voor het Nederlandse waterpolo.”

“Elke dag hoop ik me te ontwikkelen en dat wil ik ook bij de ploeg terugzien”